

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XLVII.

ZATURDAG den 2den JULY 1859.

No. 26.

INGEZONDEN.

Correspondencia Oficial entre el Excmo. Sr. Ministro de Relaciones Exteriores de la República y los Sres. Cónsules de Francia, Inglaterra, España, Cerdeña y los Países Bajos sobre la cuestion suscitada con motivo del Decreto del Poder Legislativo de 5 de Mayo de 1859.

Santo Domingo 9 de Mayo de 1859.

Los que suscriben Cónsul de Francia tanto en nombre de sus nacionales como en el de los Sábdtos Daneses y Sardos colocados bajo la protección del Consulado de S. M. el Emperador, Cónsul de S. M. Británica, Cónsul de S. M. Católica, y Cónsul de S. M. el Rey de los Países Bajos tienen el honor de esponer al Sr. Ministro de Relaciones Exteriores de la República Dominicana, que han recibido de sus respectivos nacionales numerosas reclamaciones contra el Decreto publicado por el Gobierno Dominicano el 5 de este mes fijando á \$ 32,000 nacionales el precio de la onza para el reembolso contra los bonos del papel moneda emitida por el Gobierno del Presidente Baez.

La interdiccion arbitraria con que la circulacion de este papel moneda habia sido ya atacada constituia un perjuicio serio á la propiedad de los extranjeros establecidos en la República; pero teniendo confianza en las promesas hechas públicamente y en diferentes ocasiones por la Administracion actual, los que suscriben pensaron poder atorgarse á su justicia para que esta cuestion fuese definitivamente resuelta.

Esta esperanza ha sido desvanecida y contra todos los principios de derecho y de equidad el Gobierno Dominicano quiere forzar á sus acreedores á aceptar un valor insignificante en pago de lo que se les adeuda.

Las leyes en vigor en la República se oponen á semejante pretension que estableceria además un precedente inadmisibile sobre todo en un país espuesto á continuas revueltas.

Por estos motivos los que suscriben tienen el honor de declarar al Sr. Ministro de Relaciones Exteriores á fin que lo ponga á conocimiento de su Gobierno, que ellos consideran nulo y sin valor el decreto publicado el 5 de este mes en lo que concierne á sus nacionales.

La República Dominicana es responsable no solo de las papeletas emitidas por el Gobierno del Sr. Baez, sino aun de todos los bonos á valor superior en aquella época, y los infrascriptos despus de haberse opuesto constantemente á todas las tentativas hechas para sustraher á este principio y de haber procurado al mismo tiempo conciliar los deseos del Gobierno Dominicano con los justos intereses de sus nacionales, no tienen en vista del decreto que se ha publicado otra alternativa sino proponer medidas que tiendan á asegurar el reembolso de lo que legítimamente se les adeuda á los extranjeros colocados bajo su protección.

Los que suscriben tienen el honor de reiterar al Sr. Ministro de Relaciones Exteriores la seguridad de sus sentimientos distinguidos. — *Saintandré. — Martin T. Hood. — T. Faraldo. — David Leon.* — Sr. Ministro de Relaciones Exteriores de la República Dominicana.

Santo Domingo y Mayo 13 de 1859.

Señores. — He leído con detenimiento la nota que con fecha 9 de los corrientes me han dirigido UU. SS. colectivamente. Los términos en que está escrita tan agenos de los que se usan para documentos de su especie; el tono mismo de ella que tanto desdice de la moderacion y templanza que las naciones civilizadas emplean en sus relaciones internacionales; finalmente el desconocimiento por UU. SS. del Derecho Público de la nacion hasta el extremo inacecible de declarar arbitrario, injusto, nulo, de ningun valor un acto del Po-

der Legislativo: todo ello me ha impedido dar conocimiento de la referida Nota al Excmo. Sr. Presidente de la República, persuadido como lo estoy de que S. E. y su consejo de Ministros se sorprenderian penosamente con su lectura; por lo que, aunque con harto sentimiento mio, me he desaidido á devolver á UU. SS. dicha Nota, prometéndome que esta determinacion mia será considerada como una prueba valdora del vivisimo deseo que abeigo de que, el asunto que origina este incidente no llegue á ser motivo de contestaciones que, si no se evitan á tiempo, pudieran conducir á desagradables polémicas. Y espero que VV. SS. puesta caso que insistan en formular una protesta, se servirán hacerla en términos que no hieran el decoro de mi Gobierno ni menoscaben el honor y la independencia de la República.

Aprovecho esta oportunidad para reiterar á VV. SS. la seguridad de mi consideracion distinguida con que soy muy humilde servidor. — *Q. B. S. M. — Miguel Lavatida.* — Sres. Cónsules de Francia, Inglaterra, España y Holanda.

Santo Domingo 14 de Mayo de 1859.

Los que suscriben han recibido la carta que el Sr. Ministro de Relaciones Exteriores de la República Dominicana ha tenido á bien dirigirme en fecha de ayer.

Los que suscriben no pueden esplicitar el procedimiento que se ha creido deber usar para con ellos, pero animados como el Sr. Ministro de Relaciones Exteriores de evitar una polémica desagradable y capaz de producir quizás serias consecuencias, se limitan á devolverle la nota que anteriormente le habia escrito esperando que sin nuevo retardo, la someta á la consideracion del Gobierno de la República.

Los que suscriben tienen el honor de reiterar al Sr. Ministro de Relaciones Exteriores la seguridad de sus mas distinguidos sentimientos. — *Saintandré. — Martin T. Hood. — T. Faraldo. — David Leon.* — Señor Ministro de Relaciones Extranjeras de la República Dominicana.

Santo Domingo Mayo 17 de 1859.

Señores: — Tengo el honor de acusar recibo á UU. SS. de la carta oficial que con fecha 14 de los corrientes me dirijen en contestacion á otra mia del día 13. En ella me acompañan UU. SS. la nota de 9 del actual que con harto sentimiento de mi parte, me vi en la dura é imprescindible necesidad de devolverles, é insisten de nuevo en que la presente al Excmo. Sr. Presidente de la República.

Si UU. SS. se toman la pena de releer mi prescitada nota de 13 de los corrientes, hallarán en ella las poderosas razones que abonan mi conducta. Por lo demás si mi Gobierno ni yo nos opondrámas jamás á que UU. SS. en aquellos casos que escapan á las cláusulas de los tratados ó en circunstancias determinadas, eleven á conocimiento del Ejecutivo protestas referentes y respetuosas con el fin de favorecer los intereses de sus respectivos nacionales y mantener inelénemes los convenios internacionales: pero jamás me prestaré yo á que por mi conducto lleguen á manos de S. E. el Presidente de la República notas ó protestas, que, sobre ser inútiles, contengan alguna manifestacion al Derecho Público interno de la Nacion y se desconozcan en ellas declarandolo arbitrario, nulo, de ningun valor, un decreto del Poder Legislativo.

Encontrándose pues en este caso la nota devuelta que UU. SS. insisten en remitirme de nuevo, no deben extrañar que los reitero la resolución prometéndome que, apreciadas imparcialmente por UU. SS. las razones espuestas, se sirvan modificar todo cuanto en ella haya que pueda menoscabar el honor, la soberanía é independencia de la Nacion.

Aprovecho esta oportunidad para reiterar

á UU. SS. la seguridad de distinguidos consideraciones con que soy su muy humilde servidor. — *Q. B. S. M. — M. Lavatida.* — Señores Cónsules de Francia, Inglaterra, España y Holanda.

Santo Domingo 18 de Mayo de 1859.

Los que suscriben han recibido con penosa sorpresa la Nota que el Señor Ministro de Relaciones Exteriores de la República Dominicana ha tenido á bien dirigirme con fecha de ayer.

El procedimiento que se persiste en tener con ellos no les deja otra alternativa que la de interrumpir sus relaciones oficiales con el Gobierno Dominicano y de regresar á Europa: esplicas, en consecuencia, al Sr. Ministro, que tenga á bien expedirles pasaportes á fin de que puedan aprovechar la primera ocasion que se presente.

Los que suscriben tienen el honor de reiterar al Sr. Ministro de Relaciones Exteriores la seguridad de sus mas distinguidos sentimientos. — *Saintandré. — Martin T. Hood. — T. Faraldo. — David Leon.* — Señor Ministro de Relaciones Exteriores de la República Dominicana.

Santo Domingo Mayo 20 de 1859.

Muy Señores mio. — Con no poca sorpresa he leído la carta que con fecha 18 de los corrientes me dirijen UU. SS. dirijirme. En ella me declaran que por su parte las relaciones oficiales han sido interrumpidas, y pidenme en consecuencia que les expida pasaportes para marchar á Europa por la primera ocasion que se presente.

El sesgo que UU. SS. han creido deber dar á la cuestion (cuestion que por cierto y la verdad yo no he provocado) es tan extraño que no he podido ménos que dar conocimiento de todo lo acaecido á mi gobierno.

Diffícilmente alcanzaria á espresar á UU. SS. la honda pena con que el Excmo. Sr. Presidente de la República se ha impuesto del incidente y circunstancias, origen de la presente dificultad, tan inesperada como deplorable; dificultad que mi conducta y franco proceder, apreciado una y otro por VV. SS. en su verdadero punto de vista, no debieron haber suscitado, como que no ha tenido mas móvil que el sincero deseo de evitar polémicas siempre enojosas.

No alcanza S. E. el Presidente de la República á comprender como y en virtud de que autoridad pueden UU. SS. considerar injusto y nulo el decreto expedido por el Poder Legislativo, esto es, por el Poder en quien reside actual y esencialmente la soberanía.

Si su Gobierno aceptara el principio de que los Agentes extranjeros pueden interponer su veto respecto á las resoluciones soberanas del Poder Legislativo (y á esto nada necesitando la nota de VV. SS.) desde el instante mismo que tal hiciera, holdaria los fueros de la Nacion cuyos destinos rije, y miserablemente se suicidaria. Sin que valga el decir que Leyes y Decretos pueden darse por las Cámaras que violen cláusulas de tratados, lo cuyo caso, los Agentes extranjeros tienen derecho á protestar; porque no se trata en la ocasion presente de negar ese derecho, sino de señalarle el círculo en que debe moverse, y someterlo á las formas con que se ha acostumbrado. Y ese círculo es el de las atribuciones que el derecho positivo de gentes concede á los Ministros públicos, y en su defecto, para ciertos y determinados casos, á los Cónsules. Y esas formas son las universalmente recibidas entre los pueblos cultos y cristianos, y consisten en la mesura de las palabras y en la precision de los términos con que se formulan los cargos, en lo claras que deben ser las razones que se alegan, y en lo bien definidos que han de estar los principios á que estas se subordinan.

Si UU. SS. hubieran ajustado á las inviolables reglas que acabo de recordarle la

Enige bijzonderheden betreffende de krysgerigten in Boni

De berichten, welke uit het binnenland van Boni en Makasser zijn ontvangen, luiden, dat Boni niet in gebreke is gebleven zich tot tegenweer voor te bereiden en ook door het zenden van boodschappen allerwege heeft getracht deel te doen nemen aan den strijd, waaraan een nationale kledr gegeven en waarvoor elke ouderlinge veté ter zyde gesteld werd; dat in het gevecht van 19 Feb. naby Laone gesneeveld zouden zyn Datoe Pawalsag, zoon van wylen Aroe Mampoe, met ongeveer 50 der zynen; dat zowol in dezen strijd als in andere gevechten worden gezegd gesneeveld te zyn Aroe Lampoke van Soping, Datoe Masosé benevens 9 prinses, seven der Koningin van Boni, met een groot aantal Boniëren, welk aantal in één trekken wordt opgegeven meer dan 200 dooden te hebben bedragen; dat by gelegenheid van een dezer gevechten Datoe Sawite met den zoon der Koningin van Boni in gevecht moeten hebben verkeerd van in handen onzer troepen te vallen, toen Sapawawoi, zoon van Aroe Rajakha, hen daaruit verlostte; dat deze beschaamd gemaakt door de verdenking op zynen vader rustende van de Nederlanders te zyn toegedaan, by die gelegenheid zich door buitengewonen moed zonde hebben onderscheiden; dat de verwoesting, door ons geslacht aangerigt, vreeslyk ward gepeemd, als veroorzakende een verlies van 10 a 20 man by elk schot; dat hierdoor, het vertrouwen, op eigene krachten begon te wankelen en plaats maakte voor vrees voor onze wapenen; dat de Koningin met hare hofhouding sich tot 20 Feb. binnens de hoofdstad bevond, maar reisvaardig was, om een Pa-sempa terug te trekken; dat men tot hardnekkigen tegenstand besloten scheen, maar dat gebrek aan voedingsmiddelen sich begon te doen gevoelen. Deze berichten vermelden voorts de aankomst binnen Boni van de volgende strijdkrachten: De wadjoreche prins Padjouw Pongae, met 5 vaandels, ieder 500 a 1000 man sterk; drie vorsten van Loewoe met hunne troepen; Ambona Saleaké met een groot aantal Sopingers; Datoe Lamooroe en Datoe Baringant te Batoes (Boni); Datoe Bengo, Aroe Tjakelan en Aroe Batjoed te Tyapeng Limaé (grens tuschen de Bonische landen en Balawa) bergregentschap der Noorder Divisie. Verder, dat na de aarwonding van Ambona Selénke, Aroe Seenkang alle troepen van Soping heeft opgeroepen, om met de ryksornamenten ter hulpe van Boni te snellen. De vorst van Sanraboni heeft per brief zyne goede diensten aangeboden voor de expeditie tegen Boni. Eveneens is Datoe Baka, generaal der vorstin van Tanette, in persoon by den gouverneur van Makasser verschenen om met betrekking tot de expeditie tegen Boni diens bevelen te verzoeken.

In de Javasche Courant van den 8 July 1857 No. 57 werd melding gemaakt van een reis van den Gouverneur-Generaal naar de Preanger-Regentschappen, met het doel om de kina-plantschonen in die residentie in oogenschouw te nemen. By die gelegenheid werd een mededeeling gedaan van het belangryk feit, dat sich toen juist aan eenige boomten de eerste bloesem vertoonde. Thans zyn twee dr. J. E. de Vry, inspecteur voor schokkendige onderzoekingen, toegevoegd aan den inspecteur belast met de leiding der kina-kultuur dr. F. W. Jungkahn, uit den laatst nab op Java aangekweekte jonge c. van kina en c. condaminae borsjes, alsoloiden verkregen. Een hoeveelheid van 50 gram. mengsel pender van des bast der c. calisaga leverde 2.154 grammen ruwe alkaloiden of 4.34 pCt. kwintal, chinidine en chinonidine. Een gelijke hoeveelheid grammen grif pender van de bast der c. condaminae leverde 0.2 grammen ruwe alkaloiden of 0.4 pCt. chinonidine en quinine. Deze resultaten kunnen met het oog op den jeugdigen leeftijd der planten, in vergelyking met de eerkregere uitkomsten in Bolivia en elders, als byzonder bevredigend worden aangemerkt. Het grootte voor het belang der kinaschonen een gewichtige vraagstuk, of de kina op Java met hoop op goede uitkomsten geteeld kan worden, is daardoor opgelost.

De Times laat sich door zynen correspondent te Weenen schrijven, dat Oostenryk 200,000 troepen ter bestrijding der sterfte van 200,000 man; 75,000 paarden, 300 a 300 kanonnen in Italië heeft, welk leger omstreeks half July tot 325,000 man zal zyn aangevuld.

De Heer Kowth is den 27 Mei van Londen naar Genue vertrokken.

De Times wenscht de natio geluk met de terugkomst van Lord Elgin in Engeland op een tydschip, waarop deze staatsman op nieuw diensten aan zyn vaderland zal kunnen bewyzen.

Het blad drukt de hoop niet dat Engeland niet ondankbaar zal zyn jegens dezen diplomaat, die zich zoo roemryk van zyne dubbele zending in China en in Japan heeft gekweten.

In het jongste nummer der National-Zeit, wordt met betrekking tot de bondsconstitutie het volgende gezegd:

De bezwaren en moeilijkheden, welke de bondsconstitutie aan het vormen van een krachtig bondleger in den weg stelt, zyn van dien aard dat zy onverwylt behooren te worden uit den weg geruimd. Ingevolge de thans van kracht zynde bepalingen, indien men zich strikt daaraan hield, zou het schier onmogelyk zyn een leger op de hoop te brengen, waarmede Frankryk met vrucht zou kunnen aangerast worden, want indien al de bondstaten het gestelde contingent leverden, bedraagt de sterkte van het gansche bondleger niet meer dan 400,000 man. — Daarenboven is de bondveldheer verantwoordelyk aan den raad te Frankfort zitting houdende, naar wiens instructien by zich behoort te gedragen, indien men zich aan de voorschriften wil houden. Sommige bepalingen zyn van dien aard, dat zy onverwylt behooren te worden gewyzigd, te meer daar het hier eens der meest gewichtige aangelegenheden van den bond geldt. De eer, de waardigheid en de tryheid misschien van de gezamenlyke staten van den bond.

In een brochure van George Sand, wordt de staatkunde van Oostenryk in Italië hevig aangevallen en de zaak der Italiaansche tryheid met vuur verdedigd. De volgende toespraak aan Duitschland wordt er in gevonden:

Wygevoeren, die onze meesters, stadantelen, die onze broeders zyn? Zoudt wy het zwaard tegen Rome willen trekken, om den Pape te dwingen de vreedstapels der inquisitie weder te ontsteken? Wat is dat Feutonisme, waarmede men de onzekere gemeederen, wil verschrikken? Wat is die Duitsehe hoogmoed, die, gelyk men ons zegt, verstoord is om de edelmoedige houding van Frankryk? Hoe! Kinderen van het ware Duitschland, begrypt gy het dan niet? Gy, de dankers by nitteemendheid, ziet gy dan de betekenis der feiten niet in? Welke is die vreeslyke noodlottigheid, die ons heeren zou verdoelen, nu gy, even als wy, uw edelmoedigheid niet meer zoudt willen laten gaan storten om de tryheid van Italië te overeren!

Na den brief van pater Lacordaire en der krygszuchtige brochure van George Sand houdt men zich nog al bezig met een brief van den Heer Berryer, waarin hy van een Engelschen lord de gronden uiteenzet, die den Graaf van Chambord hooftgebruiken het Oostenryksch grondgebied te verlaten. De Heer Berryer tracht te betoogen, dat de vorst, door zich aan een nieuw dynastieschap te onderwerpen bewyzen heeft, dat hy een echt Franschman is. Ofschon hy van zyn standpunt niets dan nadeel kan hebben van de begripstal der Fransche wapenen, wilde hy echter de werpting niet van naby aanschouwen.

De Heer Théophile Tschuber de la Pagerie, neef van de Keizerin Joséphine, is als gewoon soldaat by de Sardijnische kavallerie in dienst getreden.

De Fransche regering heeft maatregelen genomen, om zich buiten Engeland van steenkolen te voorzien. Daartoe zyn met verschillende maatschappijen contracten gesloten. Zoo moet o. a. de Compagnie de la Loire 100,000 ton, die de la Grand-Comté 10,000 ton, die van Graissac 25,000 ton leveren. Bovendien heeft de regering zich met het Sardijnische gouvernement verstaan, om gemeenschappelyk de ryke steenkolenmynen van het eiland Sardinië te laten ontginnen.

De schryver van een byzonderen brief uit Melbourne van 15 Maart zegt, dat hy een twee anderen die aan de goudwaling werkzaam zyn, op eens aanmerkelyke diepte van de oppervlakte een laag van zilver, goud, tenaakte van 25 Eng. duimen, ontdekten die schoner ontbloot hadden, om sich te prattigen, dat zy honderd duizende tonnen goud bezetten moest en zich verscheiden mylen verstrekt. De ontdekkers wilden hun gehele bezwaren, tot dat zy hadden besloten, wat verder zonden doen.

KOLONIALE SECRETARY.
Curaçao des 24 Juny 1859.
De beschikking van des Heer Gouverneur d. d. 17 Juny 1859 No 313, is aan den Vice-gouverneur A. de Veer, onder nadere goedkeuring, als Adjunct voor de waarneming hier betrekking toegevoegd, de Heer Jan Willem Halderon, Vignou.
De Koloniale Secretaris,
J. H. BEAUJON.

KOLONIALE SECRETARY.

Aanzoek voor Manumissie. DERDE AFKONDIGING.

- 1859.
  - No. 26. Juny 9. van de slavin *Suzanna*, oud 49 jaren, dochter van *Malena*, toebehoorende aan de weduwe *Edward Coffin*.
  - " 27. Juny 10. van de slavin *Elisa*, oud 45 jaren, dochter van *Maria*, toebehoorende aan *S. A. Schotbergh*, weduwe *P. Koentze*.
  - " 28. Juny 14. van de slavin *Francis Anne*, oud 21 jaren, en *Damiana Gysbertha*, oud 18 jaren, dochters van *Clomentina*, toebehoorende aan *Elisabeth Sargeant*.
  - " 29. Juny 16. van den slaaf *Mastilde*, oud 32 jaren, zoon van *Martha*, toebehoorende aan *Moses Cohen Henriques*.
  - " 30. Juny 17. van den slaaf *Constant Julien*, oud 1 jaar, zoon van *Inees Bernadina*, toebehoorende aan *G. H. Schreuder*, in gemeenschap van goederen gehuwd met *H. M. Brunow*.
- De Koloniale Secretaris,
J. H. BEAUJON.

Naar Nieuw York.

Het snelzillende Amerikaansche Barkschip **V E N U S**, Kapitein J. R. ATKINSON, zal op Woensdag, den 6 July, naar Nieuw York vertrekken. Voor vracht en passage vervoege men sich by **S. E. L. MADURO**.
Curaçao den 24 Juny 1859.

WAARSCHUWING.

EEN ieder wordt hierby gewaarschuwd geen credit te verleenen aan het scheepvolk van het Amerikaansche Barkschip *Venus*; zullende geene door hen gemaakte schulden betaald worden door den Kapitein of den Consignataris.
Curaçao den 24 Juny 1859.
S. E. L. MADURO.

WAARSCHUWING.

EEN ieder wordt hierby gewaarschuwd geen credit te verleenen aan het scheepvolk van de Engelsche Brik *NEWHAM*, Kapitein *Rae*, zullende geene door hen gemaakte schulden betaald worden door den Kapitein of den Consignataris.
Curaçao den 17 Juny 1859.
J. A. JESURUN & ZOON.

WAARSCHUWING.

DE ondergeteekende waarschuwt hierby het publiek om aan niemand hoegenaamd enig credit op haren naam te verleenen onder een of meer ondertekend bewys; zullende geene rekeningen door haar betaald worden, dan die welke ingeseld gaan van soodanig bewys.
Curaçao den 16 Juny 1859.
A. G. VAN STENIS.

TE KOOP

HET HUIS No. 18, gelegen op Pietermede, 1ste Wyk. Te betragen by **E. A. DE LIPA**.
Curaçao den 15 Juny 1859.

TE KOOP

by **W. van Houten**,
PARHUIS OVERZYDE,
Extra Tarwe Meel, Wit Meel, Meel, Bokkum, Bakselaw, Mess Beel, Planken, Hooi, Aardappelen, Amerikaansche Leidge Zakkes, best Wit Meel, enz.
Curaçao den 23 Juny 1859.

TE KOOP

by **R. Raven WZ.**,
HOLLANDSCHE AZYN en VLIER-AZYN, Damsjeanen van 3 gallons a f 2.50 per Damsjean.
Curaçao den 24 Juny 1859.

Uit de hand te koop

DE PLANTAGIS WATERLOO, gevestigd in het Derde District Oost Divisie. Te betragen by de eigenaresse **S. M. DEWINDT**.
Curaçao den 24 Juny 1859.
Gedruckt ter Drukkery van **A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN** wz.